

NEOKATEKUMENSKI PUT

Neocatechumenale Iter

Statuta

CENTRO NEOCATECUMENALE
ROMA

Neokatekumenski put

Statut

Definitivno odobrenje

*11. svibnja 2008.
Svetkovina Pedesetnice*

Izdaje **Chirico**

80131 - Napoli - Viale degli Oleandri, 19

Tel. +39 081 7440413

info@chiricolibri.com

www.chiricolibri.com

ISBN 978-88-89872-94-9

PRO MANUSCRIPTO

Priredio Centro Neocatecumenale di Roma

© Fondazione Famiglia di Nazareth

Via del Mascherino, 53 - 00193 Roma

Tel. 0668134438 - 0668134502

e-mail: cncroma@tin.it

Izdajemo Statut Neokatekumenskoga puta, za koji je Sveta Stolica, po naredbi Svetoga Oca Bendikta XVI., dala konačno odobrenje, Dekretom Papinskoga vijeća za laike, od 11. svibnja 2008. Nudimo čitatelju hrvatski prijevod originalnog odobrenog talijanskog teksta.

Ovakvo izdanje Statuta Neokatekumenskoga puta koristit će se u Hrvatskoj, Srbiji, Crnoj Gori i Bosni i Hercegovini.

Listopad 2008.

PREDSTAVLJANJE

*inicijatora Neokatekumenskog puta
i don Maria Pezzija*

Želimo s dubokom zahvalnošću i neizmjernom radošću zahvaliti Gospodinu i Blaženoj Djevici Mariji za ovaj dan u kojem Petar, u osobi Benedikta XVI., potvrđuje u konačnom obliku Statute Neokatekumenskog puta.

Danas, 13. lipnja 2008, kardinal Stanislav Rylko, predsjednik Papinskog vijeća za laike, objavio je Dekret kojim se, nakon pet godina “ad experimentum”, proglašava konačna verzija Statuta.

Tako je zaključen “iter”, započet 1997. po nalogu pape Ivana Pavla II., da se Neokatekumenskom putu dade “formalno-pravno priznanje” i da ga se učini “sveopćim patri-monijem Crkve”.

Odobrenjem ovih Statuta Sveta Stolica jamči da ovaj itinerarij kršćanske inicijacije, omogućen ponovnim otkrivanjem katekumenata na Drugom vatikanskom saboru, i življen u malim zajednicama, bude zaštićen u svojim specifičnim obilježjima i u svome kontinuitetu, nudeći Biskupima “temeljna načela ostvarivanja Neokatekumenskog puta u vjernosti njegovom izvornom projektu” (Ivan Pavao II., *Castel Gandolfo, 21. rujna 2002.*).

“Iter” odobrenja se produžio jer Neokatekumenski put, kao sredstvo za kršćansku inicijaciju odraslih, rađa plodove različite naravi – od obnavljanja župâ do karizme katehista itineranata i obitelji u poslanju; od formiranja prezbitera za novu evangelizaciju u više od sedamdeset biskupijskih sjemeništa “Redemptoris Mater” u svijetu, do novog iskustva

missio ad gentes u Europi, Aziji i Americi – i time došao pod mjerodavnosti pet različitih vatikanskih Ureda: Kongregacije za nauk vjere, Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, Kongregacije za kler i katehezu i Kongregacije za katolički odgoj. Svi su oni, zajedno s Papinskim vijećem za laike koje je koordiniralo i zaključilo proces, brižljivo ispitali Statute.

Nakon odobrenja Statuta, pred velikim izazovima koji očekuju Crkvu, radosni smo da se možemo ponuditi Svetom Ocu i Biskupima, za novu evangelizaciju i prenošenje vjere novim naraštajima.

Molite za nas

Francisco Argüello

Carmen Hernández

P. Mario Pezzi

Rim, 13. lipnja 2008.

DEKRET ODOBRENJA

DEKRET

PAPINSKOG VIJEĆA ZA LAIKE KOJIM SE DEFINITIVNO ODOBRAVA STATUT NEOKATEKUMENSKOG PUTA

Neokatekumenski put je započeo 1964. godine među barakašima Palomeras Altasa u Madridu, djelovanjem gospodina Francisca Josúa (Kika) Gómeza Argüella i gospođice Carmen Hernández, koji su, na traženje tih istih siromaha s kojima su živjeli, započeli navještati im evanđelje Isusa Krista. Tijekom vremena ova se *kérygma* konkretizirala u katehetsku sintezu utemeljenu na tronogu: “Riječ Božja – Liturgija – Zajednica”, sa svrhom dovođenja osoba do bratskog zajedništva i zrele vjere.

Ovaj novi itinerarij kršćanske inicijacije, rođen u brazdi obnove potaknute Drugim vatikanskim ekumenskim saborom, naišao je na živo zanimanje tadašnjeg madridskog nadbiskupa, preuzvišenog monsinjora Casimira Morcilla, koji je ohrabrio inicijatore Puta, da ga uvedu u župe koje to zatraže. Tako se postupno proširio u Madridskoj nadbiskupiji i u nekim drugim španjolskim biskupijama.

Godine 1968. inicijatori Neokatekumenskog puta došli su u Rim i smjestili su se u *Borghetto Latino*. Pristankom uзорitog kardinala Angela Dell’Acque, tadašnjeg Generalnog vikara Njegove Svetosti za grad Rim i okolice, započelo se s prvim katehezama, u župi Naše Gospe od Presvetog

Sakramenta i Svetih kanadskih mučenika. Počevši od tog vremena Put se polako širio u biskupijama čitavoga svijeta.

Neokatekumenski put je itinerarij katoličke formacije »na službu Biskupu kao jedan od načina biskupijskog ostvarenja kršćanske inicijacije i permanentnog odgoja vjere« (*Statut*, čl. 1 § 2). Dodijeljena mu je javnopravna osobnost (usp. *Dekret* Papinskog vijeća za laike, od 28. listopada 2004.).

Neokatekumenski put – življen u krilu župe, u malim zajednicama sastavljenim od osoba različite dobi i socijalnih uvjeta – se ostvaruje prema smjernicama predloženim od inicijatora, sadržanima u Statutu i u svescima naslovljenim *Usmjerenja za ekipe katehista* (usp. *Statut* čl. 2, 2°); ima za krajnji cilj postupno nositi vjernike do intimnosti s Isusom Kristom i učiniti ih aktivnim subjektima u Crkvi i vjerodostojnim svjedocima Spasiteljeve Radosne vijesti; promiče poslanje *ad gentes*, ne samo u misijskim zemljama, već i u zemljama sa starom kršćanskom tradicijom, koje su danas, nažalost, duboko sekularizirane; sredstvo je za kršćansku inicijaciju odraslih koji se pripremaju primiti krštenje prema uputama sadržanim u *Ordo Initiationis Christianae Adultorum* (Sveta kongregacija za bogoštovlje, 6. siječnja 1972.).

U više navrata i na različite načine Sluga Božji Ivan Pavao II. podcrtao je obilje plodova evanđeoskog radikalizma te izvanrednog misionarskog žara koji Neokatekumenski put unosi u život vjernika laika, u obitelji, u župne zajednice, kao i bogatstvo poziva na svećenički i redovnički život koje podiže, objavljujući se kao »itinerarij katoličke formacije valjane za društvo i za današnja vremena« (*AAS* 82 [1990] 1513-1515).

Sveti Otac Benedikt XVI., sa svoje strane je, obraćajući se članovima Neokatekumenskog puta, 12. siječnja 2006, potvrdio: »Vaše apostolsko djelovanje nastoji se smjestiti u srce Crkve, u potpunom suglasju s njezinim uputstvima i u zajedništvu s partikularnim Crkvama u koje odlazite djelovati, vrednujući u potpunosti bogatstvo karizama koje je Gospodin podigao preko inicijatora Puta« (*Insegnamenti di Benedetto XVI* II, 1 [2006], 58-59).

Stoga:

Nakon isteka petogodišnjeg razdoblja odobrenja “ad experimentum” Statuta Neokatekumenskog puta (usp. *Decret* Papinskog vijeća za laike od 29. lipnja 2002.);

Imajući u vidu dragocjeni doprinos – potvrđen od brojnih Biskupa – koji Put nastavlja donositi djelu nove evangelizacije, putem prihvaćene i vrednovane prakse u svojih već četrdeset godina života u mnogim partikularnim Crkvama;

Uzimajući u obzir zahtjev upućen ovom Uredu od strane gospodina Francisca Joséa (Kika) Gómeza Argüella, gospođice Carmen Hernández i don Maria Pezzija, članova Međunarodne Ekipe odgovornih Neokatekumenskog puta, za što skorijim definitivnim odobrenjem spomenutog Statuta;

Pozitivno prihvaćajući izmjene unešene pri izradi Statuta;

Uzimajući u obzir članke 131. i 133., §1 i §2 apostolske konstitucije *Pastor bonus* o Rimskoj kuriji, Papinsko vijeće za laike

DONOSI DEKRET

o definitivnom odobrenju Statuta Neokatekumenskog puta, propisno ovjerovljenog od Ureda i pohranjenog u preslici u njegovim arhivima. To čini u povjerenju da će ove statutarne odredbe sačinjavati čvrste i sigurne smjernice za život Puta i da će biti pomoć pastirima u njihovu očinskom i budnom praćenju neokatekumenskih zajednica u partikularnim Crkvama.

Dano u Vatikanu 11. svibnja 2008, na svetkovinu Pedesetnice.

Josef Clemens
Tajnik

Stanisław kard. Ryłko
Predsjednik

STATUT

STATUT NEOKATEKUMENSKOG PUTA

SADRŽAJ

Naslov I: Narav i ostvarenje Neokatekumenskog puta

- Čl. 1: Narav Neokatekumenskog puta
- Čl. 2: Ostvarenje Neokatekumenskog puta
- Čl. 3: Zadaće Međunarodne Ekipe odgovornih Puta
- Čl. 4: Vremenita dobra

Naslov II: Neokatekumenat

Poglavlje I: Temeljni elementi Neokatekumenata

- Čl. 5: Naslovnici
- Čl. 6: Neokatekumenat se ostvaruje u župi
- Čl. 7: Neokatekumenat se ostvaruje u maloj zajednici
- Čl. 8: Početne kateheze, neokatekumenski itinerarij, “tronog” i ekipa katehista

Poglavlje II: Početne kateheze

- Čl. 9: Kerigma i slavlja
- Čl. 10: Rađanje neokatekumenskih zajednica

Poglavlje III: Riječ, Liturgija i Zajednica

Odsjek 1: Riječ Božja

- Čl. 11: Tjedno slavlje Riječi

Odsjek 2: Liturgija

- Čl. 12: Pashalno bdjenje
- Čl. 13: Euharistija
- Čl. 14: Pokora, molitva, liturgijska godina, djela pobožnosti

Odsjek 3: Zajednica

Čl. 15: Zajedničarska dimenzija i konvivencija

Čl. 16: Iskustvo *koinonije* i plodovi zajednice

Čl. 17: Inicijacija u poslanje

Čl. 18: Inicijacija za svećenički poziv

Poglavlje IV: Neokatekumenski itinerarij: faze, etape i prijelazi

Čl. 19: 1. faza: ponovno otkrivanje predkatekumenata

Čl. 20: 2. faza: ponovno otkrivanje katekumenata

Čl. 21: 3. faza: ponovno otkrivanje izabranja

Naslov III: Permanentni odgoj vjere: put obnove u župi

Čl. 22: Permanentni odgoj u maloj zajednici

Čl. 23: Put obnove u župi

Naslov IV: Krsni katekumenat

Čl. 24: Katekumeni

Čl. 25: Neofiti

Naslov V: Načini katehetske službe

Čl. 26: Dijecezanski Biskup

Čl. 27: Župnik i Prezbiteri

Čl. 28: Katehisti

Čl. 29: Formacija katehista

Čl. 30: Neokatekumenski centar

Čl. 31: Katehisti itineranti

Čl. 32: Prezbiteri itineranti

Čl. 33: Obitelji u poslanju

Naslov VI: Međunarodna Ekipe odgovornih Puta

Čl. 34: Sadašnja Međunarodna Ekipe odgovornih Puta

Čl. 35: Izbor Međunarodne Ekipe odgovornih Puta

Zaključna odredba

STATUT NEOKATEKUMENSKOG PUTA

Naslov I *Narav i ostvarenje Neokatekumenskog puta*

Čl. 1

[Narav Neokatekumenskog puta]

§ 1. Narav Neokatekumenskog puta definirao je, Njegova Svetost, Ivan Pavao II. kada je napisao: »*Priznajem Neokatekumenski put kao itinerarij katoličke formacije valjane za društvo i za današnja vremena*«. ¹

§ 2. Neokatekumenski put je na službu Biskupu kao jedan od načina biskupijskog ostvarenja kršćanske inicijacije i permanentnog odgoja vjere.

§ 3. Neokatekumenski put, koji ima javnopravnu osobnost², sastoji se od skupa duhovnih dobara³:

1°. "Neokatekumenat"⁴ ili pokrsni katekumenat⁵, onako kako se govori u Naslovu II;

1 IVAN PAVAO II., Pismo *Ogniquilvolta*, 30. kolovoza 1990: AAS 82 (1990) 1515.

2 Usp. PAPINSKO VIJEĆE ZA LAIKE, 28. listopada 2004. (Br. prot. 1761/04 AIC-110).

3 Usp. kan. 115 § 3: samostalna zaklada duhovnih dobara.

4 Usp. *Il Neocatecumenato. Un'esperienza di evangelizzazione e catechesi in atto in questa generazione. Sintesi delle sue linee di fondo*, izd. Centro neocatecumenale di Roma, Rim 1976 (*pro manuscripto*).

5 »Itinerarij katekumenskog tipa, koji prolazi kroz sve one faze kroz koje su u

- 2°. permanentni odgoj vjere, onako kako se govori u Naslovu III;
- 3°. katekumenat, onako kako se govori u Naslovu IV;
- 4°. katehetska služba, o kojoj se govori u Naslovu V, izvršena onako kako je određeno i od osoba ondje naznačenih.

prvotnoj Crkvi prolazili katekumeni prije primanja sakramenta krštenja ... (usp. Pokrsni katekumenat, u *Notitiae* 95-96, 1974, 229)« (IVAN PAVAO II., Pismo *Ogniquilvolta*, 30. kolovoza 1990, *AAS* 82 [1990] 1514).

Ovo je nadahnuto raznim dokumentima Svete Stolice, među kojima:

- IV. pogl. *OICA*-e koje sugerira prilagođenu uporabu kateheza i nekih obreda vlastitih katekumenatu za obraćenje i sazrijevanje u vjeri također i odraslih krštenika.
- PAVAO VI., Apost. pobud. *Evangelii Nuntiandi*, 44: »Očito je već da suvremeni uvjeti sve više zahtijevaju katehetsku pouku u obliku katekumenata«.
- IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Catechesi Tradendae*, 44: »Naša pastoralna i misijska briga usmjeruje se ... na one koji, premda rođeni u kršćanskim zemljama, štoviše u sociološki kršćanskom okviru, nikada nisu bili odgojeni u svojoj vjeri te su, kao odrasli, pravi katekumeni«.
- IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Christifideles Laici*, 61: »Od pomoći [za formaciju kršćana] može biti ... pokrsna kateheza nalik katekumenatu, preuzimanjem nekih elemenata iz *Obreda kršćanske inicijacije odraslih*, kojoj je svrha shvatiti i živjeti golema i izvanredna bogatstva i odgovornosti primljenog Krštenja«.
- *Katekizam Katoličke Crkve*, 1231: »Već po svojoj naravi, dakle, krštenje djece zahtijeva *katekumenat poslije krštenja*. Nije riječ samo o nekoj potrebi pouke poslije krštenja, nego o nužnom razvitku krsne milosti u tijeku rasta osobe«.
- KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 59: »Model svake kateheze jest krsni katekumenat, koji je specifična formacija putem koje se odraslog obraćenika na vjeru dovodi do ispovijedanja krsne vjere u tijeku pashalnog bdjenja». Ta katekumenska formacija mora nadahnuti ostale oblike kateheze, u njihovim ciljevima i njihovom dinamizmu«; *ibidem*, 91: »Pokrsna kateheza, bez da mimetski ponavlja oblik krsnog katekumenata, i priznajući katehizandima njihovu stvarnost krštenih, dobro će učiniti bude li se nadahnjivala na toj "pripremnoj školi za kršćanski život", i dopuštala da je obogati svojim glavnim elementima koji je karakteriziraju«.

Čl. 2

[Ostvarenje Neokatekumenskog puta]

U skladu sa željom pape Ivana Pavla II.: »Žarko želim da braća u episkopatu cijene i pomažu – zajedno sa svojim Prezbiterima – ovo djelo za novu evangelizaciju, da bi se ono ostvarilo prema smjernicama predloženim od njegovih inicijatora, u dubu služenja mjesnom Ordinariju i zajedništva s njime, i u kontekstu jedinstva partikularne Crkve sa sveopćom Crkvom«,⁶ Neokatekumenski put se ostvaruje u biskupijama:

- 1°. pod jurisdikcijom, ravnanjem dijecezanskog Biskupa⁷ i uz pomoć, vodstvo⁸ Međunarodne Ekipe odgovornih Puta ili delegirane Ekipe odgovornih, o čemu se govori u čl. 3, 7°;
- 2°. prema »smjernicama predloženim od inicijatora«, sadržanim u ovom Statutu i u *Usmjerenjima za ekipe katehistâ*.

Čl. 3

[Zadaće Međunarodne Ekipe odgovornih Puta]

Na Međunarodnu Ekipu odgovornih Puta, o kojoj se govori u naslovu VI, spada:

6 IVAN PAVAO II., Pismo *Ogniquilvolta*, 30. kolovoza 1990: AAS 82 (1990) 1515.

7 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 223; usp. kan. 775 § 1 CIC; kan. 617 CCEO.

8 S riječima “ravljanje” i “vodstvo” označuju se dvije različite službe: pod izrazom “ravljanje” razumlje se jurisdikcija vlastita zaređenim službenicima; pod izrazom “vodstvo” razumlje se tehničko poznavanje Puta prema smjernicama predloženima od inicijatora.

- 1°. staviti na raspolaganje dijecezanskim Biskupima duhovna dobra o kojima se govori u čl. 1 § 3;
- 2°. voditi ostvarenje Neokatekumenskog puta i jamčiti njegovu autentičnost;
- 3°. ispunjavati vlastite zadaće, naznačene u ovom Statutu;
- 4°. pristupati savjetovanjima koja se smatraju prikladnima;
- 5°. održavati redovite veze s dijecezanskim Biskupima;
- 6°. održavati redovite veze s Papinskim vijećem za laike, Uredom kojemu je Sveti Otac povjerio zadaću praćenja Neokatekumenskog puta,⁹ kao i s ostalim Uredima Svete Stolice na području vlastitih mjerodavnosti, izvješćujući o tome Papinsko vijeće za laike;
- 7°. imenovati, prema načinima predviđenim u čl. 31 § 2, nacionalne Ekipe odgovornih – i također, ukoliko je potrebno, regionalne i biskupijske ekipe – povjeravajući im, u vlastitim područjima, zadaće o kojima se govori u prethodnim točkama 2°, 3°, 4° i 5°. Te ekipe izvršavaju spomenute zadaće sve dok Međunarodna Ekipa odgovornih ne bude smatrala prikladnim zamijeniti ih ili preinačiti.

9 Usp. IVAN PAVAO II., *Pismo kardinalu Jamesu Francisu Staffordu*, predsjedniku Papinskog vijeća za laike, 5. travnja 2001, u *L'Osservatore Romano*, 17-18. travnja 2001, str. 4.

Čl. 4

[Vremenita dobra]

§ 1. Neokatekumenski put, kao itinerarij katoličke formacije koji se u biskupijama ostvaruje posredstvom besplatnih službâ, nema vlastite imovine.

§ 2. Kada se u biskupiji smatra korisnim ekonomski poduprijeti inicijative i aktivnosti u svrhu evangelizacije ostvarene preko Neokatekumenskog puta, dijecezanski će Biskup, na traženje Međunarodne Ekipe odgovornih Puta, procijeniti prikladnost osnivanja samostalne biskupijske zaklade, s pravnom osobnošću, uređene vlastitim statutom, koju će priznati i građanske vlasti. Zakladu će se moći podupirati dragovoljnim priložima sudionika Neokatekumenskog puta, kao i priložima ustanova i privatnih osoba.

§ 3. U zajednicama se, kada to iziskuju različite potrebe, održavaju kolekte. Na odgovorne zajednicâ kao i na ekipe odgovornih Puta na svakoj razini, spada osigurati da se provođenje takvih kolektâ obavlja s velikim osjećajem odgovornosti i u skladu s pravnim propisima.

Naslov II

Neokatekumenat

Poglavlje I

Temeljni elementi Neokatekumenata

Čl. 5

[Naslovnici]

§ 1. Neokatekumenat je sredstvo na službu Biskupima kojim odrasli krštenici ponovno otkrivaju kršćansku inicijaciju. Među ovim krštenicima mogu se razlikovati:¹⁰

- 1°. oni koji su se udaljili od Crkve;
- 2°. oni koji nisu bili dovoljno evangelizirani i katehizirani;
- 3°. oni koji žele produbiti svoju vjeru i sazrijevati u njoj;
- 4°. oni koji potječu iz kršćanskih vjeroispovijesti koje nisu u punom zajedništvu s Katoličkom crkvom.

§ 2. Klerici i redovnici koji preko Neokatekumenata žele oživjeti dar krštenja, i time mu bolje služiti, obavljaju Neokatekumenat poštujući vlastiti poziv i karizmu, ispunjavajući zadaće koje im povjerava dijecezanski Biskup, a u slučaju redovnika, Poglavar.¹¹ Za redovnike se, osim toga, traži pristanak vlastitog Poglavara.

10 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 172.

11 Usp. IVAN PAVAO II., *Apost. pobud., Vita consecrata*, 56.

Čl. 6

[Neokatekumenat se ostvaruje u župi]

§ 1. Neokatekumenat, kao itinerarij ponovnog otkrivanja kršćanske inicijacije, u pravilu se ostvaruje u župi, »redovitom području rađanja i rasta u vjeri«,¹² povlaštenom mjestu u kojem Crkva, majka i učiteljica, u krsnom zdencu rađa Božju djecu i “nosi” ih u novi život.¹³

§ 2. Budući da je pastoral kršćanske inicijacije od životne važnosti za župu,¹⁴ ostvarenje Neokatekumenskog puta treba biti usklađeno sa službom koja je vlastita Župniku u svakoj župnoj zajednici (usp. kan. 519 *CIC*),¹⁵ koji, u suradnji s drugim prezbiterima, vodi pastoralnu brigu o onima koji obavljaju Put.¹⁶

§ 3. Neokatekumenski će put u svojim naslovnici nastojati promicati zreli osjećaj pripadnosti župi i buditi

12 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 257.

13 Usp. *Ibidem*, 79 i 257; *Katekizam Katoličke Crkve*, 169 i 507.

14 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 91; usp. također 64: »Kateheza inicijacije tako predstavlja potreban vez između misijskog djelovanja koje poziva k vjeri i pastoralnog djelovanja koje trajno hrani kršćansku zajednicu. Upravo stoga ono nije fakultativno djelovanje, već osnovno i temeljno djelovanje... Bez kateheze inicijacije misijsko djelovanje ne bi imalo neprekidno trajanje i bilo bi besplodno. Bez nje pastoralno djelovanje ne bi imalo korijene te bi bilo površno i zbrkano: bilo kakvo nevrjeme srušilo bi cijelo zdanje«.

15 Usp. SVETA KONGREGACIJA ZA BOGOŠTOVLJE, *OICA*, 45; KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 225.

16 Usp. kan. 519 *CIC*: »Župnik je vlastiti pastir povjerene mu župe koji vodi pastoralnu brigu za predanu mu zajednicu pod vlašću dijecezanskoga Biskupa na čiji je dio u Kristovoj službi pozvan, da za tu zajednicu obavlja službu naučavanja, posvećivanja i upravljanja u suradnji s drugim prezbiterima ili đakonima i uz pomoć koju mu pružaju vjernici laici, prema pravnoj odredbi«; usp. kan. 281 *CCEO*.

odnose dubokog zajedništva i suradnje sa svim vjernicima i drugim sastavnicama župne zajednice.

Čl. 7

[Neokatekumenat se ostvaruje u maloj zajednici]

§ 1. Neokatekumenat se, unutar župe, živi u maloj zajednici – nazvanoj neokatekumenska zajednica – budući da je potpuni ili uobičajeni oblik kršćanske inicijacije odraslih zajedničarske naravi.¹⁷

§ 2. Model neokatekumenske zajednice je *Sveta Nazaretska obitelj*, povijesno mjesto gdje Riječ Božja, postavši čovjekom, odrasta napredujući »u mudrosti, dobi i milosti«, u podložnosti Josipu i Mariji.¹⁸ Neokatekumeni u zajednici, podložni Crkvi, odrastaju u vjeri, rastući u ponižnosti, jednostavnosti i zahvaljivanju.

Čl. 8

[Početne kateheze, neokatekumenski itinerarij, "tronog" i ekipa katehista]

§ 1. Neokatekumenat se sastoji od početnih kateheza (Pogl. II) i neokatekumenskog itinerarija, kojeg nadahnjuju

17 Usp. OICA, 3; KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 258, bilješka 773: »Važno je ustvrditi kako Ivan Pavao II., u *Christifideles Laici* 61, stavlja uputnost malih crkvenih zajednica u okružje župa, a ne kao paralelni pokret koji upija njezine najbolje članove: "Napokon, unutar takvih župa ... u odgajanju kršćana od znatne pomoći mogu biti male crkvene zajednice čineći da svijest i iskustvo zajedništva, kao i poslanje Crkve, dopru dublje i dalje"«.

18 Usp. Lk 2,52.

tri faze kršćanske inicijacije: predkatekumenat, katekumenat i izabranje. Te su tri faze razdijeljene u etape, s prijelazima koji su obilježeni određenim slavljinama (Pogl. IV).¹⁹

§ 2. Početne kateheze i neokatekumenski itinerarij zasnivaju se na trima temeljnim elementima (“tronog”) kršćanskog života koje ističe Drugi vatikanski sabor: Riječ Božja, Liturgija i Zajednica (Pogl. III).

§ 3. U središtu cijelog neokatekumenskog hoda je sinteza kerigmatskog propovijedanja, promjene moralnog života i liturgije.²⁰

§ 4. Neokatekumenat ostvaruje, u zajedništvu sa Župnikom i pod njegovom pastoralnom odgovornošću, Ekipa katehistâ (Naslov V),²¹ u skladu s onim što je određeno u čl. 2.

§ 5. Spomenuta Ekipa, početnim katehezama, pokreće proces nošenja k vjeri u kojem se rađaju zajednice, i povremeno, u pravilu jedanput godišnje, posjećuje zajednice radi vođenja raznih prijelaza neokatekumenskog itinerarija i davanja potrebnih uputa za odvijanje raznih faza i etapa.

19 Krajni je cilj Neokatekumenata unositi osobe, etapu po etapu, stupanj po stupanj, »ne samo u dodir nego u zajedništvo, u intimnost s Isusom Kristom« (KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 80; usp. OICA, 6), »početnikom i dovršiteljem vjere« (Heb 12,2).

20 Usp. IVAN PAVAO II., *Discorso a 350 catechisti itineranti del Cammino Neocatecumenale*, u *L'Osservatore Romano*, 18. siječnja 1994: »Vaša je zasluga ponovno otkrivanje “kerigmatskog” propovijedanja koje poziva k vjeri također i “udaljene”, ostvarujući pokrsni itinerarij prema uputama *Ordo Initiationis Christianae Adultorum*, koje ponovno navodi Katekizam Katoličke Crkve (usp. br. 1231). U središtu takvog hoda vjere je plodna sinteza propovijedanja, promjene moralnog života i liturgije«.

21 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 156, 230-232; IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Catechesi Tradendae*, 55; IDEM, Enc. *Redemptoris missio*, 71; kan. 211 CIC; kan. 14 CCEO.

Poglavlje II

Početne kateheze

Čl. 9

[*Kerigma i slavlja*]

Neokatekumenat započinje u župi, na župnikov poziv, kerigmatskim katehezama,²² nazvanima početne kateheze, a koje se nalaze u *Usmjerenjima za ekipe katehistâ*. Kateheze se održavaju tijekom dva mjeseca, kroz petnaest večernjih susreta, te se zaključuju trodnevnom konvivencijom. Kako bi se iskusio Tronog: Riječ, Liturgija i Zajednica, na kojem se temelji kršćanski život, početne se kateheze raščlanjuju na tri dijela:

1. Navještaj kerigme koji poziva na obraćenje: radosna vijest smrti i uskrsnuća našega Gospodina Isusa Krista;²³ »doista ... svidjelo se Bogu ludošću kerigme spasiti one koji povjeruju« (1 Kor 1,21). Ta "Riječ spasenja"²⁴ poziva na obraćenje i vjeru,²⁵ zove ljude da se priznaju grešnicima, da prihvate oprostjenje i besplatnu ljubav Božju i krenu na put prema vlastitom preobraženju u Krista, po snazi Duha. Obraćenje se zapečaćuje slavljem Pokore, prema Redu pomirenja više pokornika, s pojedinačnom ispovijedi i odrješanjem. Taj će sakrament, slavljen u određenim vre-

22 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 62.

23 Usp. Rim 16,25; Dj 5,42; 8,35; 11,20; KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 102.

24 Dj 13,26.

25 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 53-55.

menskim razmacima, podupirati put obraćenja, kako pojedinaca tako i zajednice.

2. Kerigma koju je Bog pripremio kroz povijest spasenja (Abraham, Izlazak, itd.): daju se hermeneutski ključevi nužni za slušanje i razumijevanje Sv. Pisma: vidjeti u Isusu Kristu ispunjenje Pisma i staviti pod svjetlo Riječi događaje vlastite povijesti.²⁶ To se uvođenje u Pismo zapečaćuje slavljem Riječi, u kojem sudionici primaju Bibliju iz ruku Biskupa koji je jamac njezina autentičnog tumačenja, kao znak da će ih majka Crkva od sada i nadalje na Putu tjedno hraniti s tog stola, živog izvora kateheze.²⁷
3. Kerigma u sakramentima i koinoniji: kateheze dostižu svoj vrhunac u konvivenciji slavljem Euharistije. To slavlje, pripravljeno prikladnim katehezama, pomaže nanovo otkriti pashalni sjaj koji je istaknuo Drugi vatikanski sabor, i kušati zajedništvo među braćom. Doista »nijedna kršćanska zajednica se ne može izgrađivati ako nema svoj korijen i stožer u svetkovanju presvete Euharistije, od koje, dakle, treba započeti svaki odgoj duha zajedništva.«²⁸ Slavlje Euharistije će pratiti zajednicu tijekom cijelog itinerarija.

26 Usp. Ps 119,105.

27 Usp. IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Catechesi Tradendae*, 27; KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 94.

28 DRUGI VATIKANSKI EKUMENSKI SABOR, Dekr. *Presbyterorum Ordinis*, 6.

Čl. 10

[Rađanje neokatekumenske zajednice]

§ 1. Posljednjeg dana konvivencije proglašava se Govor na gori, nacrt novoga čovjeka, i predstavlja se neokatekumenski itinerarij kao put preporođenja i ponovnog otkrivanja Krštenja.

§ 2. Propovijedanjem i slavljima na početnim kateheza-
ma Duh Sveti poziva muškarce i žene različite dobi, mentaliteta, kulture i socijalnih uvjeta da zajedno započnu itinerarij obraćenja, utemeljen na postupnom ponovnom otkrivanju »golemih i izvanrednih bogatstava i odgovornosti primljenog Krštenja«,²⁹ kako bi se u njima odvijao postupan rast i sazrijevanje u vjeri i kršćanskom životu.³⁰ Na kraju konvivencije, s onima koji prihvaćaju poziv da obavljaju takav pokrsni katekumenat, formira se neokatekumenska zajednica.

§ 3. Neokatekumenska zajednica je povjerena pastoralnoj brizi Župnika i prezbitera kojega on ovlasti (usp. čl. 27). Osim toga, zajednica glasovanjem izabire jednog odgovornog laika i nekoliko suodgovornih,³¹ koje potvrđuje Župnik i Ekipa katehista. Oni surađuju s Prezbitrom kako bi osigurali da zajednica obavlja itinerarij Neokatekumenskog puta, u skladu s onim što je naznačeno u *Statutu* i u *Usmje-*

29 IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Christifideles Laici*, 61; usp. *OICA*, 295.

30 Usp. *OICA*, 296.

31 Na početku svake etape itinerarija Neokatekumenskog puta, prema odredbi *Usmjerenja za katehiste*, odgovornog i suodgovorne potvrđuje *Ekipa katehista*, u dogovoru sa Župnikom i prezbitrom zajednice.

*renjima za ekipe katehistâ, i kako bi se brinuli oko organizacije.*³²

§ 4. Ekipa katehista, po završetku početnih kateheza, razjašnjava Prezbiteru, koji predsjedava zajednici, i ekipi odgovornih kako se vrši pripremanje slavlja Riječi i Euharistije (usp. čl. 11 § 3 i čl. 13 § 4) i kako se odvijaju mjesečne konvivencije, pokazujući im biblijske teme formacije za slavlje Riječi.

32 Usp. PAVAO VI., Apost. pobud. *Evangelii Nuntiandi*, 73.

Poglavlje III

Riječ, Liturgija i Zajednica

Odsjek 1

Riječ Božja

Čl. 11

[Tjedno slavlje Riječi]

§ 1. Svaka neokatekumenska zajednica tjedno ima slavlje Riječi Božje,³³ u pravilu s četiri čitanja,³⁴ prema temama naznačenima za svaku etapu u *Usmjerenjima za ekipe katehistâ*.

§ 2. U slavlju Riječi Božje, prije homilije, prezbiter poziva nazočne koji to žele, da kratko izraze ono što im je proglašena Riječ rekla za njihov život. U homiliji, koja ima povlašteno mjesto u neokatekumenskoj pouci,³⁵ prezbiter produžuje proglašenje Riječi,³⁶ tumačeći je u skladu s Učiteljstvom³⁷ i aktualizirajući je u konkretno danas na putu vjere neokatekumenâ.

33 Usp. *Caeremoniale Episcoporum*, br. 221-226.

34 Općenito se prvo čitanje uzima iz *Tore* ili iz povijesnih knjiga SZ-a; drugo iz proroka ili mudrosnih knjiga; treće iz apostolskih spisa i četvrto iz Evanđelja.

35 Usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 132.

36 Usp. *Ibidem*, 1154.

37 Usp. PAPINSKA BIBLIJSKA KOMISIJA, *Tumačenje Biblije u Crkvi*, III, B, 3: »Kao suradnici Biskupa, *svećenici* imaju za prvotnu dužnost naviještanje Riječi (usp. *Presbyterorum Ordinis*, 4). Oni su obdareni posebnom karizmom za tumačenje Pisma, kada, prenoseći, ne svoje vlastite ideje, nego Riječ Božju, primjenjuju vječnu istinu evanđelja na konkretne okolnosti svagdanjeg života (*ibidem*)«.

§ 3. Svako slavlje Riječi, naizmjenično, brižljivo priprema jedna grupa iz zajednice, i kada je to moguće, uz pomoć prezbitera. Grupa izabire čitanja i pjesme,³⁸ priprema uvode, uređuje dvoranu i liturgijske znakove za slavlje, revno skrbeći za dostojanstvo i ljepotu tih znakova.³⁹

§ 4. Neokatekumeni se za produblјivanje Pisma »razumom i srcem Crkve«⁴⁰ nadasve okorišćuju čitanjem otačkih spisa, dokumenata Učiteljstva, napose *Katekizma Katoličke Crkve*, i djelâ duhovnih pisaca.⁴¹

Odsjek 2

Liturgija

Čl. 12

[Pashalno bdjenje]

§ 1. Stožer i izvor kršćanskog života je Pashalno otajstvo, življeno i slavljeno na uzvišen način u Svetom trodnevlju,⁴² koje sjajem svoga svjetla obasjava cijelu liturgijsku godinu.⁴³ Ono stoga, tvori žarište Neokatekumenata, budući da je Neokatekumenat ponovno otkrivanje kršćanske inicijacije.

38 Na Neokatekumenskom putu se upotrebljava zbirka pjesama uzetih iz Riječi Božje i kršćanske i hebrejske liturgijske tradicije kojima se podcrtavaju sadržaji različitih etapa i prijelaza.

39 Usp. *Institutio generalis Missalis Romani*, 288.

40 IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Catechesi Tradendae*, 27; usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 127.

41 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 128, 96.

42 Usp. *Rimski misal*, *Navještaj dana Pashe na svetkovinu Bogojavljenja*: »Središte cijele liturgijske godine je Trodnevlje Gospodina rassetoga, pokopanoga i uskrsloga«.

43 Usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 1168.

§ 2. »Pashalno bdjenje, središte kršćanske liturgije, i njegova krsna duhovnost nadahnuće su za svekoliku katehezu.«⁴⁴ Iz tog razloga, za vrijeme itinerarija, neokatekumene se postupno uvodi⁴⁵ u savršenije sudjelovanje u svemu onom što ta sveta noć označava, slavi i ostvaruje.

§ 3. Na taj način Neokatekumenat će poticati župu na bogatije slavlje pashalnog bdjenja.⁴⁶

Čl. 13

[Euharistija]

§ 1. Euharistija je u samoj bîti Neokatekumenata, budući da je to pokrsni katekumenat življen u maloj zajednici.⁴⁷

44 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 91; usp. *ibidem*: »Krsni katekumenat sav je prožet otajstvom Kristove Pashe. Zbog toga "sva inicijacija mora jasno objaviti svoje pashalno obilježje" (OICA 8)«; usp. *ibidem*, 59.

45 Mnogi neokatekumeni i danas dolaze iz svijeta i iskustava života izvan Crkve i potrebni su postupnog uvođenja u sakramente: sakramentalna propedeutika koju je Ivan Pavao II. definirao »sakramentalnim laboratorijem«, u kojoj kršteni ali ne inicirani (usp. KAROL WOJTYLA, *Affinché Cristo si serva di noi. Catecumenato del XX secolo: Znak*, Krakow, br. 34, 1952, str. 402-413) mogu postupno otkriti žarište pashalnog otajstva.

46 Usp. KONGREGACIJA ZA BOGOŠTOVLJE, Litt. circ. *Paschalis sollemnitatis*, 39-42, 77-96.

47 Usp. IVAN PAVAO II., Pismo *Ogniquilvolta*, 30. kolovoza 1990: AAS 82 (1990) 1515: »Navještaj Evanđelja, svjedočenje u malim zajednicama i slavljenje Euharistije u malim skupinama (usp. *Notificazione sulle celebrazioni nei gruppi del Cammino Neocatecumenale*, u *L'Osservatore Romano*, 24. prosinca 1988.) omogućuju članovima da se stave u službu obnove Crkve«; IDEM, *Discorso a 350 catechisti itineranti del Cammino Neocatecumenale*, u *L'Osservatore Romano*, 18. siječnja 1994: »Sve se to ostvaruje u malim zajednicama, u kojima "razmišljanje o Božjoj riječi i sudjelovanje u Euharistiji ... formiraju žive stanice Crkve, obnavljaju životnost župe preko zrelih kršćana sposobnih svjedočiti istinu radikalno življenom vjerom" (*Messaggio ai Vescovi d'Europa riuniti a Vienna*, 12. travnja 1993)«.

Euharistijom kršćanska inicijacija doseže svoje ispunjenje.⁴⁸

§ 2. Neokatekumeni slave nedjeljnu Euharistiju u maloj zajednici, nakon prve večernje od Nedjelje. Takvo slavlje održava se prema uredbama dijezjecanskog Biskupa. Euharistijska slavlja neokatekumenskih zajednica subotom navečer dio su nedjeljnog liturgijskog pastoralna župe te su otvorena i za ostale vjernike.

§ 3. U Euharistijskom slavlju u malim zajednicama slijede se odobrene liturgijske knjige Rimskog obreda, osim izričitih izuzetaka koje je dala Sveta Stolica.⁴⁹ Što se tiče dijeljenja Svete Pričesti pod obje prilike, neokatekumeni je primaju stojeći, na svom mjestu.

§ 4. Euharistijsko slavlje u maloj zajednici priprema, naizmjenice, pod vodstvom Prezbitera, jedna grupa neokatekumenske zajednice. Ta grupa priprema kratke uvode u čitanja, izabire pjesme, brine se za kruh, vino i cvijeće te za doličnost i dostojanstvo liturgijskih znakova.

48 Usp. OICA, 36, 368.

49 Usp. BENEDIKT XVI., *Discorso alle Comunità del Cammino Neocatecumenale* 12. siječnja 2006: *Notitiae* 41 (2005) 554-556; KONGREGACIJA ZA BOGOŠTOVLJE, Pismo od 1. prosinca 2005: *Notitiae* 41 (2005) 563-565; *Notificazione della Congregazione per il Culto Divino e la Disciplina dei Sacramenti sulle celebrazioni nei gruppi del Cammino Neocatecumenale*, u *L'Osservatore Romano*, 24. prosinca 1988: »Kongregacija dopušta da među prilagodbama predviđenima u Napatku *Actio pastoralis*, br. 6-11, grupe spomenutog "Puti" mogu primiti pričest pod obje prilike uvijek s beskvasnim kruhom te premjestiti, "ad experimentum", obred mira nakon Sveopće molitve«.

Čl. 14

[*Pokora, molitva, liturgijska godina, djela pobožnosti*]

§ 1. »Sakrament Pokore u najvećoj mjeri pridonosi podupiranju kršćanskog života«. ⁵⁰ Neokatekumeni, na svom putu obraćenja, slave ovaj sakrament u određenim vremenskim razmacima prema Redu pomirenja za više pokornika s pojedinačnom ispovijedi i odrješenjem. Odgajaju se, osim toga, da ustrajno pristupaju sakramentu Pokore po Redu pomirenja pojedinačnih pokornika.

§ 2. Neokatekumene se postupno uvodi u liturgijsku molitvu i u moljenje. ⁵¹ Roditelje se poučava da djeci prenose vjeru ⁵² u kućnom slavlju za vrijeme nedjeljnih Pohvala. ⁵³ Djeca se u župi pripravlja za Prvu pričest i Krizmu, a nakon trinaeste godine pozvani su da započnu Neokatekumenski put.

§ 3. Crkva postupno uvodi neokatekumene u duhovna i katehetska bogatstva liturgijske godine, u kojima ona »slavi cijelo Kristovo otajstvo«. ⁵⁴ U tu svrhu, katehisti, prije Došašća, Korizme i Pashe, održavaju pripravnici navještaj.

§ 4. Neokatekumene se uz to postupno upućuje u eu-

50 DRUGI VATIKANSKI EKUMENSKI SABOR, Dekr. *Cristus Dominus*, 30; usp. kan. 718-736 CCEO.

51 Usp. čl. 20, 1. i 3.

52 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 226-227, 255; kan. 774 § 2 CIC; kan. 618 CCEO.

53 Usp. *Institutio generalis de Liturgia Horarum*, 27.

54 *Normae universales de anno liturgico et de calendario*, 17; usp. kan. 619 CCEO.

haristijsko štovanje izvan Mise, noćno klanjanje, moljenje svete krunice i ostala djela pobožnosti katoličke tradicije.

Odsjek 3

Zajednica

Čl. 15

[Zajedničarska dimenzija i konvivencija]

§ 1. Odgoj za zajedničarski život jedna je od temeljnih zadaća kršćanske inicijacije.⁵⁵ Neokatekumenat postupno i trajno odgaja za zajedničarski život preko uključivanja u malu zajednicu otvorenu životu župne zajednice i cijele Crkve.

§ 2. Posebni trenutak takvog odgoja je dan mjesečne konvivencije svake neokatekumenske zajednice. Na njoj se, nakon slavlja Pohvala, priopćuje iskustvo onoga što milost Božja čini u vlastitom životu i iznose moguće poteškoće, poštujući slobodu savjesti osoba. To promiče međusobno upoznavanje i rasvjetljivanje, kao i uzajamno ohrabrivanje preko promatranja Božjeg djelovanja u povijesti svakoga pojedinoga.

§ 3. Zajednica pomaže neokatekumenima da otkriju vlastitu potrebu obraćenja i sazrijevanja u vjeri: razlike, nedostaci i slabosti iznose na vidjelo nesposobnost da se drugoga ljubi onakvog kakav jest, ruše lažne ideale zajed-

55 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 86.

nice i daju iskusiti da je zajedništvo (*koinonia*) djelo Duha Svetoga.⁵⁶

Čl. 16

[*Iskustvo koinonije i plodovi zajednice*]

§ 1. U mjeri u kojoj neokatekumeni rastu u vjeri, počinju se očitovati znakovi *koinonije*: neosuđivanje, neopiranjne zlomu, oprostjenje i ljubav prema neprijatelju.⁵⁷ Koinonija se također očituje u pomoći potrebnima, u brizi za bolesne, patnike i starije te u potpori, koliko je moguće, onima koji su u poslanju, prema uputama *Usmjerenja za ekipe katehista*. Neokatekumeni se postupno formiraju u sve dubljem duhu zajedništva i uzajamne pomoći.

§ 2. Neokatekumenat time u župi postupno stvara skup zajednicâ koje čine vidljivim znakove ljubavi u dimenziji križa⁵⁸ i savršenog jedinstva,⁵⁹ te tako pozivaju k vjeri udaljene i pripremaju nekršćane na prihvaćanje navještaja Evandjelja.

§ 3. Neokatekumenski put je, dakle, ponuđen kao sredstvo sposobno pomoći župi da sve više ispunjava crkveno poslanje da bude sol, svjetlo i kvasac svijeta⁶⁰ i da za-

56 Usp. *Ibidem*, 253: »Kršćanska je zajednica povijesno ostvarenje dara "zajedništva" (*koinonia*) koje je plod Duha«.

57 Usp. Lk 6,27-37; Mt 5,38-48.

58 Usp. Iv 13,34-35: »Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. Po ovom će svi znati da ste moji učenici«.

59 Usp. Iv 17,21: »Da svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno da svijet uzvjeruje da si me ti poslao«.

60 Usp. Mt 5, 13-16; 13,33.

svijetli pred ljudima kao vidljivo Tijelo uskrslog Isusa Krista,⁶¹ sveopći sakrament spasenja.⁶²

Čl. 17

[*Inicijacija u poslanje*]

§ 1. »Kateheza osposobljava kršćanina da živi u zajednici i aktivno sudjeluje u životu i poslanju Crkve«. ⁶³ Neokatekumene se uvodi da »u društvu budu prisutni kao kršćani«⁶⁴ i »da svoju suradnju ponude u različitim crkvenim službama, svatko prema svome pozivu«. ⁶⁵

§ 2. Neokatekumeni surađuju »aktivno u evangelizaciji i izgradnji Crkve«⁶⁶ prije svega bivajući ono što jesu:⁶⁷ njihova nakana da autentično žive kršćanski poziv pretvara se u učinkovito svjedočanstvo za druge, u poticaj na ponovno otkrivanje kršćanskih vrednota koje bi inače mogle ostati gotovo sakrivene.

61 Usp. DRUGI VATIKANSKI EKUMENSKI SABOR, Dog. konst. *Lumen Gentium*, 7-8.

62 Usp. IDEM, Dog. konst. *Lumen Gentium*, 48; IDEM, Past. konst. *Gaudium et Spes*, 45.

63 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 86.

64 *Ibidem*.

65 *Ibidem*; usp. kan. 210 CIC, kan. 13 CCEO.

66 OICA, 19,4.

67 Usp. PAVAO VI., *Opća audijencija*, 8. svibnja 1974, u *Notitiae*, 95-96 [1974], 230: »Ova nakana, dok je za vas autentični način življenja kršćanskog zvanja, pretvara se u djelotvorno svjedočenje za druge – vršite apostolat *samim tim što jeste ono što jeste* – u trajnom poticanju ponovnog otkrivanja i ponovnog zadobivanja istinskih, autentičnih i stvarnih kršćanskih vrednota, koje bi inače mogle ostati sakrivene, uspravane i gotovo razvodnjene u svakidašnjem životu«.

§ 3. Nakon određenog vremena Puta,⁶⁸ svaka neokatekumenska zajednica glasovanjem izabire neku braću da bi vršila zadaću katehista. Oni su izabrani među braćom koja daju jamstvo života vjere i morala, sudjeluju na Putu i u životu Crkve te su sposobni dati svjedočanstvo, zahvalni zbog dobara koja su primili preko Neokatekumenskog puta. Ovi, ako prihvate izbor, a nakon odobrenja Župnika i katehistâ koji vode zajednicu, skupa s prezbiterom i odgovornim zajednice sačinjavaju Ekipu katehistâ. Oni evangeliziraju i vode nove zajednice u svojoj ili nekoj drugoj župi ili biskupiji,⁶⁹ gdje to dotični župnici ili dijecezanski Ordinariji zatraže. Katehisti su prikladno formirani (usp. čl. 29).

§ 4. Neokatekumeni surađuju u misijskom i pastoralnom djelovanju župe i biskupije. Prije “*Redditio symboli*”,⁷⁰ vodeći računa o zrelosti njihove vjere, oni koji to žele, nude svoju suradnju. Nakon “*Redditio symboli*”, kao plod ponovnog otkrivanja kršćanskog poslanja, neokatekumeni sudjeluju u različitim crkvenim službama, svatko prema svo-
me pozivu.

Čl. 18

[Inicijacija i formacija za svećenički poziv]

§ 1. Neokatekumenski put, kao svaki pravi katehetski itinerarij, također je i »sredstvo za podizanje svećeničkih zvanja i posebnog posvećenja Bogu u različitim oblicima

68 Obično nakon drugog skrutinija kojim se prelazi u pokrsni katekumenat.

69 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 268.

70 Usp. čl. 20, 2.

redovničkog i apostolskog života. Ujedno je i sredstvo da se u srcima pojedinaca zapali posebno misijsko zvanje«. ⁷¹

§ 2. Neokatekumenski put je sredstvo koje se nudi na službu Biskupima također za kršćansku formaciju kandidata za prezbiterat.

§ 3. Biskupijska i misijska sjemeništa “Redemptoris Mater” osnivaju dijecezanski Biskupi u suglasnosti s Međunarodnom Ekipom odgovornih Puta. Ravnaju se prema važećim odredbama za formaciju i inkardinaciju dijecezanskih klerika ⁷² i po vlastitim statutima, ostvarujući *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*. ⁷³ Svećenički kandidati tih sjemeništa sudjelovanjem na Neokatekumenskom putu nalaze specifični i osnovni element formacijskoga puta i istovremeno se pripravljaју na »pravi prezbiterijski odabir služenja cjelokupnom Božjem narodu, u bratskom zajedništvu prezbiterija«. ⁷⁴

§ 4. Na dijecezanskog Biskupa spada imenovanje Rektora i ostalih poglavara i odgojitelja biskupijskih i misijskih Sjemeništa “Redemptoris Mater” koje mu predstavi Međunarodna Ekipa odgovornih Puta. Rektor, u ime Biskupa i u tijesnoj vezi s njime, nadgleda studije i formacijski hod bogoslova te procjenjuje prikladnost svećeničkih kandidata.

71 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 86.

72 Usp. kan. 232-272 CIC i kan. 331-366 CCEO.

73 Usp. KONGREGACIJA ZA KATOLIČKI ODGOJ, *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*, 19. ožujka 1985, br. 20-101.

74 IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Pastores dabo vobis*, br. 68.

Poglavlje IV

Neokatekumenski itinerarij: faze, etape i prijelazi

Čl. 19

[1. faza: ponovno otkrivanje predkatekumenata]

§ 1. Prva faza Neokatekumenata je *predkatekumenat*, vrijeme *kenoze*⁷⁵ u kojem se uči hodati u *poniznosti*.⁷⁶ Dijeli se u dvije etape:

1. U prvoj etapi, koja se proteže od početnih kateheza do prvog skrutinija, a koja traje oko dvije godine, neokatekumeni usvajaju biblijski jezik u tjednom slavlju Riječi Božje kroz jednostavne teme koje se pojavljuju u cijelom Pismu kao: voda, stijena, janje itd. *Riječ Božja, Euharistija i Zajednica* pomažu neokatekumenima da se, ponovno otkrivajući besplatnost ljubavi Isusa Krista koji im oprašta i ljubi ih, postupno oslobađaju pogrešnih pojmova o sebi i o Bogu te da silaze u svoju stvarnost grešnikâ potrebnih obraćenja.

U zaključnom slavlju *prvog skrutinija*, nakon upisivanja imena, traže od Crkve da im pomogne sazrijevati u vjeri kako bi vršili djela života vječnoga.⁷⁷ Tada primaju znak Kristovog slavnog križa, koji rasvjetljava spasiteljsku ulogu križa u životu svakoga čovjeka.

2. U drugoj etapi, približno istog trajanja, neokateku-

75 Usp. Fil 2,7.

76 Usp. Mih 6,8.

77 Usp. 1 Iv 3,14-15; Ef 2,10.

meni slave velika razdoblja povijesti spasenja: Abraham, Izlazak, Pustinja, Obećana zemlja, itd. Tada im se daje vrijeme provjere iskrenosti njihove namjere da slijede Isusa Krista,⁷⁸ u svjetlu njegove riječi: »Ne možete služiti Bogu i bogatstvu« (Mt 6,24).

U zaključnom slavlju *drugog skrutinija* pred Crkvom obnavljaju odricanje od đavla te izražavaju spremnost da služe samo Bogu. Zatim proučavaju i imaju slavlja glavnih biblijskih likova: Adama, Eve, Kaina, Abela, Noe, itd., u svjetlu Isusa Krista.

§ 2. Skrutiniji, nadahnuti katekumenskim itinerarijem *OICA*-e, pomažu neokatekumenima na njihovu putu obraćenja, poštujući savjest i unutarnje područje, prema kanonskim odredbama.⁷⁹

Čl. 20

[2. faza: ponovno otkrivanje katekumenata]

Druga faza Neokatekumenata je vrijeme⁸⁰ duhovne borbe u kojoj se postiže nutarnja *jednostavnost* novoga čovjeka koji ljubi Boga kao jedinog Gospodina, svim svojim srcem, svim svojim umom, svim svojim snagama i bližnjega kao samoga sebe.⁸¹ Podržani Božjom Riječi, Euharistijom i Zajednicom, neokatekumeni se vježbaju u borbi protiv đavolskih napasti: traženja sigurnosti, sablazni Križa i zavod-

78 Usp. Lk 14,25-33.

79 Usp. kan. 220 *CIC* i kan. 23 *CCEO*.

80 Usp. *OICA*, 20: »Trajanje katekumenata ovisi kako o Božjoj milosti tako i o različitim prilikama... Zato se ništa ne može odrediti "a priori"«.

81 Usp. Mk 12,30-31; Pnz 6,4-5.

ljivosti idola ovoga svijeta.⁸² Crkva neokatekumenima pri-
tječe u pomoć predajući im neophodno oružje, kroz tri
etape:

1. »Duhovna borba novoga života kršćanina neodvojiva
je od molitvene borbe«⁸³ koja vodi do intimnosti s
Bogom. Neokatekumeni ponovno otkrivaju inicijaci-
ju u liturgijsku i osobnu molitvu, također i u noćnu
molitvu,⁸⁴ što dostiže svoj vrhunac u katehezama iz
Evandjeljâ o molitvi i u slavlju *predaje* knjige *Liturgije*
časova. Od tada oni započinju dan molitvom Pohvala
i Službe čitanja i uče provoditi neko vrijeme u molitvi
u šutnji i uče molitvu srca.

Neokatekumene se, preko skrutiranja psalama u ma-
lim grupama, uvodi u ustrajno vršenje "*lectio divina*"
ili "*scrutatio scripturae*",⁸⁵ »u kojoj se Božja Riječ čita
i razmatra da bi se pretvorila u molitvu«. ⁸⁶ Doista,
»nepoznavanje Pisma jest nepoznavanje Krista«. ⁸⁷

2. Neokatekumenima se ponovno predaje Vjerovanje
Crkve (ponovno otkrivanje "*Traditio Symboli*"), »sa-
žetak Svetog pisma i vjere«, ⁸⁸ i poslani su da ga pro-

82 Usp. Mt 4, 1-11.

83 *Katekizam Katoličke Crkve*, 2725; usp. KONGREGACIJA ZA ISTOČNE CRKVE, *Istruzione per l'applicazione delle prescrizioni liturgiche del Codice dei Canoni delle Chiese Orientali* (06.01.1996.), br. 95-99.

84 Usp. *Institutio generalis de Liturgia Horarum*, 10, 57-58, 72.

85 Usp. Iv 5,39.

86 *Katekizam Katoličke Crkve*, 1177; usp. PAPINSKA BIBLIJSKA KOMISIJA, *Tumačenje Biblije u Crkvi*, IV, C, 2.

87 Sv. JERONIM, *Comm. in Is.*, Prol; usp. DRUGI VATIKANSKI EKUMENSKI SABOR, *Dog. konst. Dei Verbum*, 25; *Katekizam Katoličke Crkve*, 133.

88 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 85.

povijedaju, dva po dva (dvije po dvije), po kućama u župi. Oni proučavaju i slave članak po članak Apostolskog vjerovanja te potom ispovjedaju svoju vjeru (ponovno otkrivanje “*Redditio Symboli*”), proglašujući Vjerovanje u jednom prikladnom slavlju tijekom Korizme.

3. Odgoj neokatekumena u liturgijsku i kontemplativnu molitvu, nalazi svoj vrhunac u katehezama o molitvi Gospodnjoj i u jednom slavlju ponovno im se predaje Očenaš, »koji je sažetak cijelog evanđelja«. ⁸⁹ Od tada oni, u danima preko tjedna Došašća i Korizme, prije odlaska na posao, započinju u župi zajedničarski slaviti Pohvale i Službu čitanja s vremenom za kontemplativnu molitvu.

Neokatekumene se inicira da postaju maleni⁹⁰ i da žive sinovski prepušteni Božjem očinstvu, pod okriljem majčinstva Marije i Crkve, i u vjernosti Petrovom Nasljedniku i Biskupu. S tim ciljem prije predaje “Očenaša” neokatekumeni hodočaste u jedno marijansko svetište kako bi prihvatili Djevicu Mariju za majku,⁹¹ ispovjedaju vjeru na grobu Sv. Petra i izražavaju odanost Svetom Ocu.

Na toj etapi neokatekumeni sustavno proučavaju pojedine prošnje “Očenaša” i teme o Djevici Mariji: Majka Crkve, Nova Eva, Kovčeg saveza, Slika kršćanina, itd.

89 *Ibidem*; usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 2761.

90 Usp. Mt 18,4.

91 Usp. Iv 19,26-27.

Čl. 21

[3. faza: ponovno otkrivanje izabranja]

§ 1. Treća faza Neokatekumenata je *ponovno otkrivanje izabranja*, »stožer cjelokupnog katekumenata«. ⁹² To je vrijeme rasvjetljivanja u kojemu neokatekumeni uče hodati u *zahvaljivanju* »prožeti svjetlom vjere«, ⁹³ tj. rasuđivati i ispunjavati Božju volju u povijesti da bi od svog života učinili *liturgiju svetosti*. Tada proučavaju i slave pojedine odlomke Govora na gori.

§ 2. Nakon što su djelima pokazali da se u njima ostvaruje, premda u slabosti, novi čovjek opisan u Govoru na gori, koji, slijedeći stope Isusa Krista, ⁹⁴ ljubi neprijatelja ⁹⁵ i ne opire se zlu, neokatekumeni *svečano obnavljaju krsna obećanja u Pashalnom bdjenju* kojem predsjedava Biskup. U toj liturgiji oblače bijele haljine u spomen na svoje krštenje.

§ 3. Zatim, kroz pedeset dana u pashalnom vremenu, svaki dan svečano slave Euharistiju i hodočaste u Svetu zemlju kao znak vjenčanja s Gospodinom, obilazeći mjesta gdje je Krist ostvario ono što su oni živjeli za vrijeme cijelog neokatekumenskog itinerarija.

§ 4. Nakon ponovnog otkrivanja izabranja zaključuje se neokatekumenat.

92 OICA, 23.

93 *Ibidem*, 24.

94 Usp. 1 Pt 2,21.

95 Usp. Mt 5,39-45.

Naslov III

Permanentni odgoj vjere: put obnove u župi

Čl. 22

[Permanentni odgoj u maloj zajednici]

§ 1. Neokatekumenska zajednica, nakon što je završila put ponovnog otkrivanja kršćanske inicijacije, ulazi u proces permanentnog odgoja vjere: ustrajavajući u tjednom slavlju Riječi, nedjeljnoj Euharistiji i bratskom zajedništvu, aktivno uključena u pastoral župne zajednice kako bi davala znakove ljubavi⁹⁶ i jedinstva⁹⁷ koji pozivaju suvremenog čovjeka k vjeri:

»Permanentni odgoj vjere – tvrdi *Opći direktorij za katehezu* – obraća se ne samo svakom kršćaninu kako bi ga pratio na njegovu putu prema svetosti već i kršćanskoj zajednici kao takvoj, kako bi sazrijevala i u svojem nutarnjem životu ljubavi prema Bogu i braći, kao i u svojoj otvorenosti svijetu kao misijska zajednica. Isusova želja i molitva upućena Ocu neprekinut su poziv: “Da svi budu jedno. Kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno da svijet uzvjeruje da si me ti poslao.” (Iv 17,21). Postupno približavanje tom idealu zahtijeva u *zajednici* veliku vjernost djelovanju Duha Svetoga, trajno hranjenje *Gospo-*

96 Usp. Iv 13,34-35.

97 Usp. Iv 17,21.

dinovim Tijelom i Krvlju i permanentni odgoj vjere u slušanju Božje Riječi«. ⁹⁸

§ 2. Neokatekumenski put je na taj način sredstvo na službu Biskupima da bi ostvarili proces permanentnog odgoja vjere kojeg zahtijeva Crkva: kršćanska inicijacija, kako ističe *Opći direktorij za katehezu*, »nije završna točka u trajnom procesu obraćenja. Ispovijest krsne vjere stoji kao temelj duhovnog zdanja koje mora rasti«; ⁹⁹ »prianjanje Isusu Kristu, doista, pokreće proces stalnog obraćenja, koji traje cijeli život«. ¹⁰⁰

Čl. 23

[*Put obnove u župi*]

§ 1. Na taj način Neokatekumenski put pridonosi obnovi župe u skladu sa željom crkvenog Učiteljstva da se promiču »nove metode i nove strukture«, koje bi izbjegle anonimnost i omasovljenje, ¹⁰¹ i da se »župu smatra kao za-

98 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 70 (kurziv je redakcijski).

99 *Ibidem*, 56.

100 *Ibidem*; usp. također 69-72.

101 Usp. IVAN PAVAO II., *Discorso alla Conferenza dei Vescovi cattolici dell'Ontario, u L'Osservatore Romano, 5. svibnja 1999*: »Ne smije se dopustiti da anonimnost gradova prodre u naše euharistijske zajednice. Potrebno je naći nove metode i nove strukture kako bi se sagradili mostovi među osobama, tako da se istinski ostvari ono iskustvo međusobnog prihvaćanja i blizine koje traži kršćansko bratstvo. Možda bi se ovo iskustvo i kateheza koja ga mora pratiti moglo bolje ostvariti u manjim zajednicama kao što je točno objašnjeno u postsinodalnoj pobudnici: "Put obnove u župi, naročito hitan u župama velikih gradova, možda se može naći u poimanju župe kao zajednice zajednicâ" (*Ecclesia in America*, 41)«.

IVAN PAVAO II., *Alla parrocchia di Santa Maria Goretti*, 31. siječnja 1988, u

jednicu zajednicâ»,¹⁰² koje »decentraliziraju i raščlanjuju župnu zajednicu«. ¹⁰³

§ 2. Ekipe katehistâ koja je – poput krsnih kumova¹⁰⁴ – vodila zajednicu za vrijeme neokatekumenskog itinerarija, ostaje na raspolaganju za potrebe evangelizacije i permanentnog odgoja.

L'Osservatore Romano, 1-2. veljače 1988: »Postoji način, ja tako mislim, obnove župe na temelju neokatekumenskog iskustva ... Ono je vrlo sukladno samoj naravi župe«.

IVAN PAVAO II., *Poruka* europskim Biskupima okupljenima u Beču, 12. travnja 1993: »[Takve zajednice] formiraju žive stanice Crkve, obnavljaju životnost župe preko zrelih kršćana sposobnih svjedočiti istinu radikalno življenom vjerom«.

102 IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Ecclesia in America*, br. 41: »Put obnove u župi, naročito hitan u župama velikih gradova, možda se može naći u poimanju župe kao zajednice zajednicâ«.

103 IVAN PAVAO II., Apost. pobud. *Redemptoris missio*, 51.

104 Usp. kan. 872, 892 *CIC*; kan. 684, 685 *CCEO*.

Naslov IV

Krsni katekumenat

Čl. 24

[Katekumeni]

§ 1. Neokatekumenski put je sredstvo na službu Biskupima i za kršćansku inicijaciju nekrštenih.

§ 2. Sudjelovanje na početnim katehezama i u prvoj fazi neokatekumenskog itinerarija onih koji trebaju proći katekumenat prema pravnoj odredbi¹⁰⁵ – na njima svojstven način – jamči da će biti prikladno ostvareno ono što *OICA* propisuje. Osobito slijedeće:

- 1°. Kršćanska inicijacija katekumena obavlja se »u krilu zajednice vjernika koji, razmatrajući zajedno s katekumenima važnost pashalnog otajstva i obnavljajući svoje obraćenje, svojim primjerom ohrabruju katekumene da velikodušnije odgovaraju milosti Duha Svetoga«. ¹⁰⁶
- 2°. »Božji narod, kojega predstavlja mjesna Crkva, treba uvijek biti svjestan i treba konkretno pokazati da je inicijacija odraslih njegova zadaća i obveza svih krštenih... Svaki Kristov učenik... treba pomagati pripravnike i katekumene kroz sve vrijeme inicijacije, u predkatekumenatu, katekumenatu i u vremenu mistagogije«. ¹⁰⁷

105 Usp. kan. 206, 788, 852 § 1, 865 § 1, 1183 § 1 *CIC*; kan. 9, 30, 587, 588 *CCEO*.

106 *OICA*, 4.

107 *Ibidem*, 41.

- 3°. »Ne smije se izostaviti... vrijeme te evangelizacije«, iz koje se »rađa vjera i početno obraćenje« niti »vrijeme predkatekumenata« nužno »kako bi u pripravnikâ dozrela živa spremnost da idu za Kristom i da zatraže krštenje«. ¹⁰⁸
- 4°. Prije pripuštanja u katekumenat potrebno je da su pripravnici započeli »osjećati smisao pokore, zazivati Boga i moliti ga, i da imaju prvo iskustvo zajednice i kršćanske duhovnosti«. ¹⁰⁹
- 5°. »Katekumeni, koje Majka Crkva okružuje svojom ljubavlju i brigom već kao svoju djecu i koji su s njom združeni, pripadaju Kristovoj obitelji: Crkva ih naime hrani Božjom Riječju i podupire uz pomoć liturgije«. ¹¹⁰ »Njima na korist upriličuju se prikladna slavlja Božje riječi, štoviše oni već mogu zajedno s vjernicima pristupiti slavlju riječi da se što bolje pripreme za buduće sudjelovanje u Euharistiji«. ¹¹¹
- 6°. »Kad sudjeluju u liturgijskom zboru vjernika, treba ih, prije nego započne euharistijska služba, prijazno otpustiti«. ¹¹² To se na Neokatekumenskom putu čini posebnim blagoslovom, ¹¹³ nakon kojeg primaju »prikladnu katehezu« pripravljenu na temelju *Katekizma*

108 *Ibidem*, 9-11.

109 *Ibidem*, 15.

110 *Ibidem*, 18; usp. kan. 206 CIC; kan. 9 CCEO.

111 OICA, 19,3.

112 *Ibidem*.

113 Usp. *Ibidem*, 119-124.

Katoličke Crkve kojom »katekumeni, stječu ne samo prikladno znanje o vjerskim istinama i zapovijedima, nego također ulaze u dublju spoznaju otajstva spasenja«. ¹¹⁴

7°. »Neka katekumeni uče također aktivno surađivati u evangelizaciji i izgradnji Crkve«. ¹¹⁵

§ 3. Da bi se dovršila priprava na krštenje i da bi se ono slavilo u pashalnoj noći slijedi se ono što je određeno u *OICA* - i.

Čl. 25

[*Neofiti*]

§ 1. Nakon završetka razdoblja priprave, u suglasnosti sa Župnikom i uz odgovarajuće priopćenje dijecezanskom Biskupu, ¹¹⁶ katekumeni primaju sakramente kršćanske inicijacije (Krštenje, Krizmu i Euharistiju) ¹¹⁷ i tako se potpuno ucjepljuju u Crkvu.

§ 2. Oni koji to žele nastavljaju sudjelovati u životu neokatekumenske zajednice s kojom su do tada hodali kao katekumeni, i s njome će proći ostale dvije faze neokatekumenskog itinerarija: »zajednica zajedno s neofitima nastavlja svoj put u razmatranju Evanđelja, sudjelovanju u Euharistiji i vršenju ljubavi, shvaćajući sve bolje dubinu pashal-

114 *Ibidem*, 19,1.

115 *Ibidem*, 19,4.

116 Usp. kan. 863 *CIC*.

117 Usp. kan. 866 *CIC*; kan. 695, 697 *CCEO*.

nog otajstva i pretačući ga sve više u životnu praksu«. ¹¹⁸ To je od dragocjene pomoći neofitima u svladavanju neizbježnih poteškoća povezanih s prvim godinama kršćanskog života.

118 *OICA*, 37.

Naslov V

Načini katehetske službe

Čl. 26

[Dijecezanski Biskup]

Na dijecezanskog Biskupa, koji je u partikularnoj Crkvi¹¹⁹ odgovoran za inicijaciju, formaciju i kršćanski život, spada:

- 1°. odobriti ostvarenje Neokatekumenskog puta u biskupiji;
- 2°. bdjeti kako bi se ostvarenje Neokatekumenskog puta odvijalo u skladu sa čl. 1 i 2, i u poštivanju crkvenog nauka i stege;
- 3°. brinuti se za razboriti pastoralni kontinuitet u župama gdje je prisutan Neokatekumenski put;
- 4°. predsjedati, osobno ili preko zastupnika, slavljima koja označuju prijelaze neokatekumenskog itinerarija;
- 5°. rješavati, u dijalogu s Ekipom odgovornih Puta o kojoj se govori u čl. 3, moguća pitanja s obzirom na ostvarenje i razvoj Puta u vlastitoj biskupiji;
- 6°. osigurati učinkovitu suradnju između Neokatekumenskog biskupijskog centra, o kojem se govori u čl.

119 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katebezu*, 222-223; OICA, Predgovor, 12; Uvodno izlaganje, 44, 66.

30, i različitih ureda biskupijske Kurije (posebno liturgijskog i katehetskog).

Čl. 27

[Župnik i Prezbiteri]

§ 1. Župnik i Prezbiteri vrše pastoralnu brigu (usp. kan. 519 *CIC*) o onima koji obavljaju Neokatekumenski put – također u svjetlu onog na što upućuju čl. 5 § 2 i 6 § 2 – i ostvaruju “in persona Christi Capitis” svoju svećeničku službu naviještajući Riječ Božju, dijeleći sakramente i, ukoliko je moguće, predsjedajući slavljinama prve ili drugih neokatekumenskih zajednica župe.

§ 2. Povrh toga Župnik i Prezbiteri:

- 1°. u ime dijecezanskog Biskupa bdiju da se ostvarenje Puta odvija u suglasnosti s onim što je utvrđeno u čl. 1 i 2, poštujući crkveni nauk i stegu;
- 2°. pomažu Ekipama katehista, o kojima se govori u čl. 8 §§ 4 i 5, u ostvarenju njihova poslanja;
- 3°. imajući u vidu da je pastoral kršćanske inicijacije od životne važnosti za evangeliziranje suvremenog čovjeka, podupiru ostvarenje Puta u cjelini župnih pastoralnih sredstava.

Čl. 28

[*Katehisti*]

§ 1. Ekipe katehista sastavljene su od nekoliko laika, izabраниh u skladu s čl. 17 § 3, i jednog prezbitera.

§ 2. Ekipe katehista, kako je izloženo u ovom *Statutu*¹²⁰ i u *Usmjerenjima za ekipe katehista*:

- 1°. na župnikov poziv drže početne kateheze kojima započinje proces nošenja k vjeri u kojem nastaju zajednice;
- 2°. vraćaju se povremeno, u pravilu jedanput godišnje, da bi vodili razne prijelaze neokatekumenskog itinerarija i dali potrebne upute za odvijanje raznih faza i etapa;
- 3°. vrše važnu zadaću rasuđivanja o prikladnosti pojedinih neokatekumena i dotičnih zajednica s obzirom na prijelaz u naredne etape itinerarija Puta;
- 4°. za vrijeme prijelaznih skrutinija koje oni vode trebaju zadržati maksimalno poštovanje prema moralnim vidovima intimnog života neokatekumena koji spadaju na unutarnje područje osobe.

§ 3. Katehisti laici, u vršenju svoje zadaće, surađuju sa Župnikom i prezbiterima zajednicâ i pomažu im, kao zaređenim službenicima, u njihovom poslanju upravljanja, naučavanja i posvećivanja.

120 Usp. čl. 17 § 3 i 31.

Čl. 29

[Formacija katehista]

Da bi katehisti stekli – kako traži *Opći direktorij za katehezu* – »one evanđeoske stavove koje je Isus savjetovao svojim učenicima kada ih je upućivao u poslanje...: poći u potragu za zalutalom ovcom; istodobno naviještati i liječiti; biti siromašan, bez zlata i torbe; znati prihvatiti odbacivanje i progonstvo; vlastito povjerenje dati Ocu i potpori Duha Svetoga; ne očekivati druge nagrade doli radosti rada za Kraljevstvo«,¹²¹ prikladno su pripremljeni:

- 1°. temelj njihove formacije je sudjelovanje u Neokatekumenatu, što jamči njihovo postupno sazrijevanje u vjeri i u svjedočenju,¹²² uz odgovarajuće produbljivanje poznavanja Biblije, crkvenih Otaca i teologije, s posebnim naglaskom na dokumente crkvenog Učiteljstva;
- 2°. pripremaju se prenositi Riječ onako kako su je i oni sami primili¹²³ i živjeli: obavljaju praksu prateći više puta vlastite katehiste u početnim katehezama i različitim prijelazima Neokatekumenata;
- 3°. upotpunjuju svoju formaciju sudjelujući na posebnim konvivencijama i susretima za katehiste, koje saziva

121 KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 86; usp. Mt 10,5-42 i Lk 10,1-20.

122 Usp. KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 246, 247: »Kada vjera katehista još nije zrela, preporučuje se da oni sudjeluju u itinerariju katekumenskog tipa«.

123 Usp. 1 Kor 15,1.11; KONGREGACIJA ZA KLER, *Opći direktorij za katehezu*, 235-236.

Međunarodna Ekipa odgovornih Puta ili Ekipa koju oni ovlašćuju, i gdje se obrađuju temeljne teme crkvenog Učiteljstva;

- 4°. prisustvuju susretima za formaciju katehista *Biskupijskog neokatekumenskog centra*, o kojem se govori u sljedećem članku;
- 5°. naposljetku pripremaju svaku katehezu i prijelaz Neokatekumenata, ukoliko je moguće zajedno s prezbiterom, čitajući u ozračju molitve odgovarajuće ulomke Svetog Pisma, *Katekizma Katoličke Crkve* i *Usmjerenja za ekipe katehista*, koji u njima oživljavaju “Riječ spasenja” (Dj 13,26) koju su oni sami usmeno primili od vlastitih katehista.

Čl. 30

[*Neokatekumenski centar*]

§ 1. Kada to iziskuje razvoj Neokatekumenskog puta u jednoj biskupiji, ekipa katehista koja je otvorila Put započinje i vodi, u suradnji s Biskupom, centar nazvan *Biskupijski neokatekumenski centar*, koji pomaže organizaciji susreta između Biskupa, ili njegova predstavnika, župnikâ, prezbiterâ, katehistâ i odgovornih zajednicâ.

§ 2. Svrha je centra pridonositi formaciji katehista, određivati ekipe za nove kateheze, koordinirati razne prijelaze, podupirati ekipe katehista u raznim poteškoćama evangelizacije i predstavljati Biskupu, ili njegovom predstavniku, odgovorne novih zajednicâ.

Čl. 31

[*Katehisti itineranti*]

§ 1. Na konvivencijama za katehiste, o kojima se govori u čl. 29, 3., kako bi se odgovorilo na zahtjeve udaljenih biskupija, sudionike se poziva na raspoloživost da kao *itineranti* budu poslani u bilo koji dio svijeta. Oni koji se osjećaju pozvanima od Boga, stavljaju se na raspolaganje.

§ 2. Na posebnim konvivencijama Međunarodna Ekipa odgovornih Puta formira neke *ekipe katehista itineranata* – sastavljene uglavnom od prezbitera, bračnog para i jednog neoženjenog muškarca ili pak od jednog prezbitera, jednog neoženjenog muškarca i jedne neudane žene – da ih se pošalje u udaljene biskupije kako bi započeli i vodili ostvarenje Neokatekumenskog puta.

§ 3. Na tim konvivencijama, koje započinju s danom obraćenja, Ekipa odgovornih Puta, ili neka druga koju oni odrede, provjerava raspoloživost i koordinira djelatnost itineranata, u dinamici “sistole i diastole”, slijedeći Gospodinov primjer koji je slao svoje apostole u poslanje, a zatim ih okupljao, na povučenom mjestu, da bi slušao o čudesima koja je Duh Sveti činio s njima.¹²⁴

§ 4. Katehist itinerant ostaje ujedinjen sa svojom župom i zajednicom kojoj se redovito vraća da bi sudjelovao na putu vlastite zajednice. Osim toga katehist itinerant prihvaća živjeti vlastito poslanje u neizvjesnosti – prema više od trideset godina prakse Neokatekumenskog puta –,

124 Usp. Lk 10, 1-24.

ostajući slobodan da ga prekine u bilo kojem trenutku, obavješćujući o tom Biskupa *ad quem* i Ekipu odgovornih Puta.

Čl. 32

[Prezbiteri itineranti]

U slučaju kad se radi o dijecezanskim svećenicima ili pak o članovima ustanova posvećenoga života ili o društvima apostolskog života, oni trebaju imati izričito dopuštenje vlastitog dijecezanskog Biskupa ili mjerodavnog redovničkog Poglavarara, u traženim oblicima. Ordinarij, u odnosu s Biskupom koji ih prima, utvrđuje vrijeme njihove raspoloživosti, povremeno se informira o njihovom djelovanju i osvjeđuje se da materijalni i duhovni uvjeti njihove službe, koju žive u duhu toga što su itineranti, budu prema onome što je predviđeno pravom.

Čl. 33

[Obitelji u poslanju]

§ 1. Ostvarenju Neokatekumenskog puta mogu pomoći *obitelji u poslanju* koje se, na zahtjev Biskupâ, nastanjuju na dekristijaniziranim područjima ili gdje bi se pokazala potreba "*implantatio ecclesiae*".

§ 2. Te obitelji određuje Ekipa odgovornih Puta, na posebnim konvivencijama, između obitelji koje se slobodno stavljaju na raspolaganje da idu bilo kamo, nakon što su razmotrili, s povjerenjem u Gospodina, bilo potrebe Crkve, bilo odsutnost zapreka za njihovu vlastitu obitelj. Njih obično šalje vlastiti Biskup u jednom posebnom slavlju.

§ 3. Obitelj u poslanju ostaje ujedinjena sa svojom župom i zajednicom u koju se povremeno vraća radi sudjelovanja na putu vlastite zajednice. Povrh toga prihvaća živjeti vlastito poslanje u neizvjesnosti – eventualno potpomognuta od zajednice iz koje potječe – ostajući slobodna da prekine poslanje u bilo kojem trenutku.

Naslov VI

Međunarodna Ekipe odgovornih Puta

Čl. 34

[Sadašnja Međunarodna Ekipe odgovornih Puta]

§ 1. Međunarodnu Ekipe odgovornih Puta sačinjavaju, za vrijeme njihova života, gosp. Kiko Argüello – koji je odgovorni Ekipe – i gđa. Carmen Hernández, inicijatori Neokatekumenskog puta, te prezbiter don Mario Pezzi, svećenik Rimske biskupije.

§ 2. Nakon smrti jednog od dvoje inicijatora, o kojima se govori u prethodnom paragrafu, ovaj drugi ostaje odgovorni Međunarodne Ekipe i, saslušavši mišljenje Prezbitera Ekipe, pristupit će popunjavanju Međunarodne Ekipe. U slučaju smrti ili odstupanja Prezbitera Ekipe, inicijatori odabiru drugog prezbitera i predstavljaju ga Papinskom vijeću za laike da ga potvrdi.

§ 3. Nakon smrti oboje inicijatora, pristupit će se biranju Međunarodne Ekipe odgovornih Puta, po postupku utvrđenom u sljedećem članku.

Čl. 35

[Izbor Međunarodne Ekipe odgovornih Puta]

§ 1. Izbor Međunarodne Ekipe odgovornih Puta bit će povjeren *Zboru izbornika*, koji broji između osamdeset i stodvadeset članova, a izabran je od iste Međunarodne

Ekipe. članovi spomenutog Zbora imenuju se doživotno, osim ako Međunarodna Ekipe odgovornih Puta, zbog teških razloga, drži prikladnim učiniti neku zamjenu. Svakih pet godina spomenuta će Ekipe osigurati zamjenu onih koji su – zbog smrti, odstupa ili teških razloga – prestali biti članovi Zbora. Popis članova Zbora izbornika pohranjen je pri Papinskom vijeću za laike.

§ 2. Izbor Međunarodne Ekipe odgovornih Puta odvijat će se na sljedeći način:

- 1°. Mjesec dana prije isteka njezina mandata, Ekipe odgovornih Puta u odstupu saziva Zbor izbornika na konvivenciju, ili pak u slučaju njihove smrti to čini prvi na popisu gore spomenutog Zbora.
- 2°. Zbor, postigavši *quorum* od najmanje dvije trećine članova, na prvom sastanku odabire tri osobe kojima se povjerava zadaća izbornih brojitelja i druge dužnosti koje se odnose na izbor. Zbor izabire, među nazočnima ili među ostalim katehistima Puta koje oni predlože, članove Međunarodne Ekipe, prema odredbi kan. 119 *CIC*-a.¹²⁵ Kao prvi izabire se odgovorni Ekipe, koji mora biti laik – oženjeni ili neoženjeni muškarac – a zatim, u pojedinačnim glasovanjima, ostali članovi Ekipe.
- 3°. Sastav Ekipe, nakon zadnjeg glasovanja, mora obuhvaćati: jednog prezbitera, bračni par i neoženjenog muškarca ili pak jednog prezbitera, neoženjenog muškarca i neudanu ženu.

125 Usp. kan. 924. *CCEO*.

4°. Potvrdu izbora Ekipe tražit će odgovorni od Papinskog vijeća za laike, prema pravnoj odredbi.¹²⁶ Ukoliko potvrda izostane, pristupit će se ponovnom izboru cijele Ekipe.

§ 3. Međunarodna Ekipa odgovornih Puta ima mandat od sedam godina i može biti ponovno izabrana više puta. Nakon svakog reizbora odgovorni će tražiti potvrdu od Papinskog vijeća za laike.

§ 4. Ukoliko bi za vrijeme mandata odgovorni preminuo, Ekipa će biti u cijelosti iznova izabrana, prema postupku naznačenom u §§ 1 i 2; ukoliko bi preminuo jedan od ostalih članova izabrat će se nasljednik, po istom postupku.

Zaključna odredba

Svaku moguću izmjenu sadašnjeg Statuta, Međunarodna Ekipa odgovornih Puta, nakon prethodnog savjetovanja sa Zborom izbornika, podnosi na odobrenje Papinskom vijeću za laike.

¹²⁶ Usp. kan. 179 *CIC*.

KAZALO

Predstavljanje	9
Dekret definitivnog odobrenja Statuta Neokatekumenskog puta	13
Statut Neokatekumenskog puta	19
Naslov I - Narav i ostvarenje Neokatekumenskog puta	21
Naslov II - Neokatekumenat	26
Poglavlje I - Temeljni elementi Neokatekumenata	26
Poglavlje II - Početne kateheze	30
Poglavlje III - Riječ, Liturgija i Zajednica	34
<i>Odsjek 1: Riječ Božja</i>	34
<i>Odsjek 2: Liturgija</i>	35
<i>Odsjek 3: Zajednica</i>	39
Poglavlje IV - Neokatekumenski itinerarij: faze, etape i prijelazi	44
Naslov III - Permanentni odgoj vjere: Put obnove u župi	49
Naslov IV - Krsni katekumenat	52
Naslov V - Načini katehetske službe	56
Naslov VI - Međunarodna Ekipe odgovornih Puta ...	64
Zaključna odredba	66

